

повнокровні, у просвіті яких знаходилися еритроцити та незначна кількість лейкоцитів. Синусоїдні капіляри здебільшого не розширені, але зустрічаються капіляри із збільшеним внутрішнім діаметром. Балочна структура збережена, незначно потовщена. З боку судин печінкових триад статистично достовірних змін не було зафіксовано.

З боку паренхіми все було неоднозначним. Середнє значення площі ядра $155,2 \pm 11,4$ мкм². У більшості клітин ядра з явищами каріопікнозу з відмінною щільністю. Зменшилась кількість двоядерцевих гепатоцитів в порівнянні з контрольною групою тварин. Середнє значення об'єму ядра - $413,8 \pm 29,01$ мкм³. Цитоплазма більшості мала зернистість. У невеликій частині гепатоцитів було зафіксовано збільшення об'ємів цитоплазми в порівнянні з контрольною групою тварин.

Висновки: центральна тестостеронова блокада трипториліном вже на 30-у добу дослідження призводить до напруження як в парехіматозних, так і стромальних компонентах печінки.

Ключові слова: морфометрія, трипторелін.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ АДАПТОВАНОГО КОНСЕРВАЦІЙНОГО РОЗЧИНУ В УМОВАХ ЕКСПЕРИМЕНТУ НА ТВАРИНАХ EFFICIENCY OF USING AN ADAPTED CONSERVATION SOLUTION IN ANIMAL EXPERIMENTAL CONDITIONS

Рева Роман Олександрович, Свирида Олександр Сергійович, Ксьонз Володимир Ігорович, Віхтенко Віталій Олександрович

Reva R.O., Svyryda O.S., Ksonz V.I., Vichtenko V.O.

Науковий керівник: д.біол.н., проф. Білаш Сергій Михайлович

Science adviser: prof. Bilash S.M., D.Biol.Sc.

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра клінічної анатомії і оперативної хірургії

Актуальність: завдання розвитку трансплантології в Україні на сьогодні має неабияке значення. І незважаючи на певні досягнення у розвитку трансплантаційної служби України, до її повноцінного втілення та функціонування необхідно подолати низку стратегічних проблем. Як відомо запорукою успіху практичної діяльності будь якої галузі медицини – є її науково-експериментальна база, яка активно розвивається та постійно оновлюється. Проблема трансплантології, як науки в Україні, перш за все полягає у важко доступності деяких фармакологічних та технічних засобів. Важливим етапом трансплантації – є забір та консервація органів. З цією метою використовують розчин Віконсинського університету (UW) який вважають «Золотим стандартом» і застосовують як метод холодової перфузійної фармакоконсервації. Але дорого вартість та практична недоступність на теренах нашої країни значно обмежує його використання з метою науково-експериментальних досліджень. Тому пошук нових ефективних рецептур, які б мали економічну доступність - є досить актуальним на сьогодні.

Мета: визначити морфологічно ефективність використання адаптованого консерваційного розчину в умовах експерименту на тваринах.

Матеріали і методи: за основу був взятий склад розчину Віконсинського університету. Компоненти модифікованого розчину були підібрані, враховуючи основні фармакодинамічні властивості всіх складових. Дослідження було проведено на 6 кролях, які були поділені порівну на дві групи. Операція включала проведення середньої лапаротомії, з подальшим доступом до лівого заочеревинного простору. Виділення нирки з капсулою, з накладанням лігатур та відсіканням судин. Виконана нефректомія. У першій групі була проведена перфузія охолодженим досліджуваним розчином в артерію потім у вену видаленої нирки. У другій групі перфузія не проводилася. Нирки погружали в ізотонічний розчин NaCl (при температурі 6 °С), експозицію проводили протягом 15 хв. Далі за допомогою периферичних катетерів проводили шунтування судин видаленої нирки, до судин лабораторної тварини. Час шунтування складав 10 хв. Гістологічне дослідження проводили під світловим мікроскопом, матеріал фарбували гематоксилін-еозином. Оцінювали наявність морфологічних ознак ішемічно-реперфузійного пошкодження.

Результати: гістологічно виявлено, що наявність ділянок які свідчать про наслідки гострої ішемії (некроз епітеліальних клітин, розширення капсули нефрону, розширення просвіту звивистих каналців, набряк мезенгіального матриксу, спадіння клітин внутрішнього листка капсули в клубочках) значно менше в групі де використовували адаптований розчин для консервації органів.

Висновок: адаптований консерваційний розчин зменшує розвиток ішемічно-реперфузійних пошкоджень нирки в умовах експерименту на тваринах, що свідчить про його ефективність при використанні.

Ключові слова: розвитку трансплантології, розчин Віконсинського університету, некроз епітеліальних клітин, адаптований консерваційний розчин.